

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce Mgr. Marka Zimy v právní věci:

žalobce: V. K., státního příslušníka Turecké republiky,
zastoupeného Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou
se sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno,

proti
žalovanému: Ministerstvu vnitra České republiky
se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu

t a k t o:

I. Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – účast v právnické osobě, o které vede řízení pod sp. zn. OAM-03207/DP-2021, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Martiny Šamlotové, advokátky.

Odůvodnění

I. Vymezení věci a vyjádření účastníků

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 24. 2. 2023 domáhal ochrany proti nečinnosti Ministerstva vnitra České republiky, Odboru azylové a migrační politiky (dále též „žalovaný“), s tím, že tento správní orgán doposud nerozhodl o žádosti

žalobce o vydání zaměstnanecké karty k povolení výkonu povolání na území České republiky podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“).

2. Žalobce požádal o vydání zaměstnanecké karty dne 22. 9. 2021. Protože žalovaný o podané žádosti nerozhodl v zákonem stanovené lhůtě, podal žalobce dne 3. 10. 2022 u nadřízeného správního orgánu – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále též „*Komise*“) – žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. Komise vydala dne 25. 10. 2022 opatření proti nečinnosti č. j. MV-172960-3/SO-2022, kterým žalovanému uložila povinnost ve věci žalobce rozhodnout ve lhůtě do šedesáti dnů, uvedená lhůta uplynula a o žádosti žalobce dosud rozhodnuto nebylo.

3. Žalobce v žalobě uvedl, že v období po vydání opatření proti nečinnosti žalobce požádal dne 5. 1. 2023 o změnu obsahu podání s odůvodněním, že kvůli déletrvajícimu řízení ztratil budoucí zaměstnavatel o žalobce zájem, žalobce si proto našel nového zaměstnavatele. Na základě telefonického rozhovoru mezi pracovníci žalovaného a zástupkyní žalobce mělo být žádosti k původnímu zaměstnavateli obratem vyhověno, pokud žalobce vezme zpět svoji žádost o změnu obsahu podání. To žalobce učinil.

4. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a navrhl její zamítnutí. Žalobce podal žádost o vydání zaměstnanecké karty dne 22. 9. 2021 a dne 3. 10. 2022 požádal Komisi o uplatnění opatření proti nečinnosti. Dne 1. 2. 2023 žalobce požádal o informaci o stavu řízení, dne 9. 2. 2023 nahlédl do spisového materiálu a dne 17. 2. 2023 požádal prostřednictvím zmocněné právní zástupkyně o předložení spisu k nahlížení dne 22. 2. 2023. Žalovaný k obsahu žaloby dodává, že nebyl a není nečinný, v současné době postupuje tak, že žalobce bude vyzván k předložení nové pracovní smlouvy a aktuální smlouvy o zajištění ubytování na území České republiky. Žaloba je tak podle názoru žalovaného nedůvodná.

5. Žalobce nevyužil svého práva a na vyjádření žalovaného již více nereagoval.

II. Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti.

7. Žalobce požádal o vydání zaměstnanecké karty dne 22. 9. 2021. Protože žalovaný o podané žádosti nerozhodl v zákonem stanovené lhůtě, podal žalobce dne 3. 10. 2022 u nadřízeného správního orgánu žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. Komise vydala dne 25. 10. 2022 opatření proti nečinnosti č. j. MV-172960-3/SO-2022, kterým žalovanému uložila povinnost ve věci žalobce rozhodnout ve lhůtě do šedesáti dnů, pokud žádost zamítne nebo řízení o ní zastaví. V případě, že žalovaný správní orgán shledá, že jsou splněny podmínky pro to, aby žádosti bylo vyhověno, nařídila Komise žalovanému ve stejné lhůtě vyhotovit předkládací zprávu a vydat pokyn k udělení dlouhodobého víza podle § 30 odstavec 2 zákona o pobytu cizinců s tím, že průkaz bude žadateli vydán do šedesáti dnů po poskytnutí údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu.

8. Spisový materiál byl vrácen žalovanému dne 31. 10. 2022. V mezidobí dne 25. 10. 2022 byl žalobce vyzván k uplatnění práva vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí a dne 21. 11. 2022 byl žalobce prostřednictvím své zástupkyně seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí. Dne 8. 12. 2022 se žalobce písemně vyjádřil k podkladům rozhodnutí a odkázal na vydané opatření proti nečinnosti. Následně dne 5. 1. 2023 žalobce požádal o změnu obsahu podání podle § 41 odstavec 8 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu,

kterou odůvodnil tím, že řízení o jeho žádosti o vydání zaměstnanecké karty se vede již patnáct měsíců a proto budoucí zaměstnavatel žalobce ztratil zájem o další zaměstnávání žalobce. Ten si tak byl nucen sehnat nové zaměstnání, proto žádá o změnu obsahu žádosti a předkládá vyjádření dosavadního zaměstnavatele, potvrzení o zaměstnání, novou pracovní smlouvu, prohlášení zaměstnavatele o odborné způsobilosti zaměstnance a doklad o zajištění ubytování. Tuto žádost o změnu obsahu podání vzal žalobce zpět podáním ze dne 17. 1. 2023.

III. Posouzení věci soudem

9. Městský soud v Praze při přezkoumání tvrzené nečinnosti vycházel ze skutkového stavu v době vydání tohoto rozsudku podle ustanovení § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002, soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vzhledem k tomu, že žalobce ani žalovaný správní orgán výslovně nepožádali na výzvu soudu, aby soud rozhodl o žalobě v rámci ústního jednání, a vyjádřili naopak souhlas s rozhodnutím věci bez nařízení ústního jednání, postupoval soud podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a o podané žalobě rozhodl, aniž ústní jednání nařizoval. Věc soud posoudil takto:

10. Soud se nejprve zabýval včasností a přípustností žaloby.

11. Podle ustanovení § 71 odstavec 3 správního řádu platí, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do třiceti dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba až třiceti dnů v případech podle písmene a) tohoto ustanovení, či doba nutná k provedení úkonů uvedených pod písmenem b) tohoto ustanovení. Podle zákona o pobytu cizinců má žalovaný povinnost rozhodnout o žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve lhůtě šedesáti dnů od podání žádosti; případně ve lhůtě devadesáti dnů ve zvlášť složitých případech [§ 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců]. Žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí (§ 80 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce požádal o prodloužení doby platnosti k dlouhodobému pobytu dne 22. 9. 2021, lhůta pro vydání nového rozhodnutí ve věci počala běžet podle vydaného opatření proti nečinnosti dne 31. 10. 2022, žalobu žalobce podal dne 24. 2. 2023. Žaloba tedy byla podána včas.

12. Ze správního spisu i tvrzení účastníků vyplývá, že žalobce bezvysledně vyčerpал prostředky na ochranu proti nečinnosti ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. Jak bylo výše uvedeno, žalobce podal v souladu s ustanovením § 80 odstavec 3 správního řádu návrh na opatření proti nečinnosti. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců toto opatření vydala dne 25. 10. 2022 a přikázala jím žalovanému rozhodnout o žádosti žalobce do šedesáti dnů od doručení opatření. Opatření bylo žalovanému doručeno dne 31. 10. 2022, šedesátidenní lhůta k vydání rozhodnutí proto uběhla marně dne 31. 12. 2022. Žalovaný o žádosti doposud nerozhodl, podmínka podle ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. je proto splněna.

13. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

14. Mezi účastníky není sporu o tom, že žalovaný o žádosti žalobce doposud nerozhodl, ačkoliv již uběhla lhůta stanovená v opatření proti nečinnosti. Soud se proto zabýval otázkou, zda se žalobce proti této skutečnosti může úspěšně bránit nečinnostní žalobou.

15. Nečinnost správního orgánu je objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsané lhůtě nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů. Zároveň však platí, že ne každá

nečinnost je přičitatelná správnímu orgánu. Má-li nečinnost původ ve vystupování účastníka, nejde o nečinnost správního orgánu a nelze se proti ní dovolávat ochrany. Správnímu soudu však nepřísluší posuzovat jednání účastníka před vydáním opatření proti nečinnosti, neboť jeho vydáním je presumována nečinnost správního orgánu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012 - 41, publikovaný pod č. 2785/2013 ve Sbírce NSS a dostupný též online na www.nssoud.cz).

16. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců konstatovala, že žalovaný byl ke dni 25. 10. 2022 nečinný, neboť nerozhodl v zákonné lhůtě o žádosti žalobce. Tato nečinnost žalovaného i nadále trvá, neboť o žádosti žalobce doposud stále nebylo rozhodnuto. Z předloženého spisového materiálu ani z vyjádření žalovaného není zřejmé, co brání vydání rozhodnutí ve věci samé, ani to, zda a případně jaké konkrétní nezbytné úkony žalovaný činí za účelem vydání nového rozhodnutí. Žalovaný měl dle opatření proti nečinnosti rozhodnout do 31. 12. 2022, což neučinil, proto má soud za to, že žalovaný nerozhodl v zákonných lhůtách ani ve lhůtě uložené mu opatřením proti nečinnosti. Na tomto závěru nemění ničeho ani skutečnost, že až po marném uplynutí lhůty k vydání rozhodnutí byla žalobcem podána (a následně vzata zpět) žádost o změnu obsahu podání.

IV. Závěr a náklady řízení

17. Vzhledem k výše uvedenému došel soud k závěru, že je žaloba důvodná, neboť žalovaný je nečinný. Soud proto postupem podle ustanovení § 81 odstavec 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žalobcově žádosti, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

18. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II podle ustanovení § 60 odstavec 1 s. ř. s. tak, že žalobce, který byl ve věci plně úspěšný, má právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému.

19. Náklady žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a z odměny za zastupování advokátkou. Ta ve věci učinila dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby), za které jí náleží odměna ve výši 3 100 Kč/úkon [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], společně s náhradou hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč/úkon. Podle předloženého osvědčení je zástupkyně žalobce plátcem daně z přidané hodnoty (DPH), proto se zvyšují náklady řízení za zastoupení ve smyslu ustanovení § 57 odst. 2 s. ř. s. o DPH ve výši 21 %, tj. o částku 1 428 Kč. Celkem tedy náleží žalobci na náhradu nákladů řízení částka ve výši 10 228 Kč.

20. Lhůta k platbě náhrady nákladů řízení je stanovena podle ustanovení § 160 odst. 1 v části věty za středníkem zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), místo plnění podle § 149 odst. 1 o. s. ř.; oboje ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. dubna 2023
Bedřich,

senátu

Mgr. Marek

předseda